

DZIENNIK USTAW

ŚLĄSKICH

Nr. 13.

KATOWICE, dnia 19 czerwca 1936.

Rok XV.

TREŚĆ:

- Poz. 23—Ustawa z dnia 15 czerwca 1936 roku zmieniająca ustawę z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym 157
- 24—Ustawa z dnia 15 czerwca 1936 roku o umniejszeniu udziału Skarbu Śląskiego w Przedsiębiorstwie Osadniczym „Ślązak” 159
- 25—Ustawa z dnia 15 czerwca 1936 roku zmieniająca ustawę z dnia 17 stycznia 1935 r. w sprawie podjęcia robót publicznych celem zwiększenia zatrudnienia 160

23.

Ustawa

z dnia 15 czerwca 1936 roku
zmieniająca ustawę z dnia 8 lutego 1928 roku
o Śląskim Funduszu Gospodarczym.

Art. 1.

Ustawę z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym w brzmieniu obwieszczenia Wojewody Śląskiego z dnia 29 sierpnia 1933 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. Nr. 22, poz. 46) zmienia się i uzupełnia, jak następuje:

1) Art. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Na Śląski Fundusz Gospodarczy ustanawia się opłaty, które ponoszą:

- 1) właściciele nieruchomości (domów i budowli), a więc tak osoby fizyczne jakoteż i prawne na obszarze gmin miejskich i wiejskich Województwa Śląskiego, od pobieranych czynszów,
- 2) dzierżawcy nieruchomości, będących własnością Państwa lub związków samorządowych, od pobieranych czynszów z ubikacji, oddanych przez siebie w dalszy podnajem, według następujących postanowień:

Płatnicy, wymienieni w punktach 1) i 2), płacą:

- a) od lokali, wynajętych lub wydzierżawionych na cele mieszkaniowe, handlowe i przemysłowe, według następującej skali:

czynsz najmu względnie
dzierżawy:

stawka opłaty:

do 30 zł	2 ⁰ / ₀
ponad 30 zł do 100 „	4,5 ⁰ / ₀
„ 100 „ „ 200 „	7,— ⁰ / ₀
„ 200 „ „ 500 „	12,— ⁰ / ₀
„ 500 „ „ 1000 „	17,— ⁰ / ₀
„ 1000 „	22,— ⁰ / ₀

pobranego czynszu, w stosunku miesięcznym,

- b) od mieszkań i lokali, oddanych w używanie służbowe, wedle przeciętnej wartości czynszowej tych mieszkań i lokali, ustalonej w stosunku do mieszkań podobnych, odnajmowanych za czynszem w danej dzielnicy lub okolicy, przy uwzględnieniu postanowień ustawowych, normujących wysokość czynszu, według skali, podanej pod a).“

- 2) Punkt 1) art. 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Od opłat, wymienionych w art. 2, zwolnieni są:

- 1) właściciele domów i mieszkań nowo-wybudowanych po 1 stycznia 1919 r. od tych domów i mieszkań; zwolnienie od opłat nie dotyczy jednak lokali przemysłowych i handlowych, nie wyłączając i innych lokali, nie służących celom mieszkalnym jak lokale biurowe, a znajdujących się w domach nowo-wybudowanych oraz uzyskanych przez przebudowę, nadbudowę i przybudowę.“

- 3) Na końcu art. 3 dodaje się następujący ustęp 4:

„W stosunku do instytucji prawno-publicznych, istniejących na obszarze Województwa Śląskiego, może Śląska Rada Wojewódzka udzielać zwolnień od opłat według swobodnej oceny okoliczności, uzasadniających zwolnienie w indywidualnych przypadkach.“

- 4) Art. 11 pkt. e) otrzymuje oznaczenie jako pkt. f), a po punkcie d) dodaje się następujący pkt. e): „kwoty, uzyskane ze sprzedaży nieruchomości, wymienionych w ustawach z dnia 23 marca 1933 r. i z dnia 11 marca 1936 r. o sprzedaży nieruchomości Skarbu Śląskiego w koloniach robotniczych (Dz. U. Śl. Nr. 9, poz. 17 z r. 1933 i Nr. 6, poz. 9 z r. 1936).“

- 5) a) Ustęp pierwszy art. 12 otrzymuje następujące brzmienie:

„Ze Śląskiego Funduszu Gospodarczego udziela się długoterminowych, hipotecznie zabezpieczonych pożyczek na budowę, przebudowę i nadbudowę domów mieszkalnych, na remont główny domów mieszkalnych, wybudowanych przed 1 stycznia 1927 r. oraz gminom na zakup i urządzenie terenów, przeznaczonych na cele budowlano-mieszkalniowe.“

- b) W art. powyższym (12) wstawia się nowy ustęp jako ustęp drugi o brzmieniu następującym:

„Pożyczki na budowę osiedli, kolonij lub bloków dla pracowników fizycznych lub umysłowych oraz na budowę domów mieszkalnych na parcelach, zakupionych przy parcelacji przed ich przewłaszczeniem w księdze wieczystej, mogą być również udzielane i za innym zabezpieczeniem aniżeli hipotecznym, o ile Śląska Rada Wojewódzka uzna dane zabezpieczenie za wystarczające.“

- 6) Art. 13 otrzymuje następujące brzmienie:

„Oprocentowanie pożyczek z Śląskiego Funduszu Gospodarczego wynosi:

- a) dla spółdzielni, instytucji społecznych oraz dla osadników, zakładających nowe gospodarstwa rolne (art. 12), najwyżej 3% w stosunku rocznym,

- b) dla innych pożyczkobiorców najwyżej 4% w stosunku rocznym.

Okres amortyzacyjny pożyczek wynosi najwyżej 60 lat, przyczem raty amortyzacyjne są płatne półrocznie zdołu.

Początkowy termin, od którego należy liczyć oprocentowanie pożyczek, udzielonych osadnikom (art. 12) i bieg ich amortyzacji mogą być ustalone przy tych pożyczkach po upływie dwuletniego okresu ulgowego, wolnego od obowiązku uiszczania odsetek i rat amortyzacyjnych, liczonego od dnia wypłacenia całej pożyczki. Innym pożyczkobiorcom może Śląska Rada Wojewódzka przyznać jednoroczny okres ulgowy, wolny od obowiązku uiszczania rat kapitałowych.

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką:

- 1) do ustalania wysokości oprocentowania kapitału pożyczkowego w ramach pkt. a) i b) niniejszego artykułu jak i do obniżania oprocentowania od udzielonych pożyczek;
- 2) do ustalania okresów amortyzacyjnych w ramach 60 lat.

Oprocentowanie i okresy amortyzacyjne pożyczek, udzielonych z kwot, uzyskanych przez Skarb Śląski na podstawie ustawy z dnia 7 maja 1931 r. o popieraniu budowy domów mieszkalnych przez Zakłady Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych i na wypadek inwalidztwa w Królewskiej Hucie (w Chorzowie) oraz w sprawie zaciągnięcia przez Skarb Śląski od tych Zakładów pożyczek na cele budowlane (Dz. U. Śl. Nr. 11, poz. 24), będzie ustalać Śląska Rada Wojewódzka odpowiednio do stopy procentowej i do okresów amortyzacyjnych, obowiązujących Skarb Śląski w stosunku do tych Zakładów.“

- 7) Po art. 17 dodaje się następujący art. 17 a):

„Śląska Rada Wojewódzka może, w celu przejmowania na własność przez Skarb Śląski w toku postępowania egzekucyjnego nieruchomości, obciążonych hipotecznie z tytułu pożyczek, udzielonych z Śląskiego Funduszu Gospodarczego, skutecznie wypłaty z rachunku tego Funduszu do wysokości kwoty licytacyjnej oraz pokrywać inne koszty przejęcia na własność tych nieruchomości.“

- 8) Po art. 19 dodaje się następujące art. 19a, 19b, 19c, 19d i 19e:

„Art. 19 a).

Oprocentowanie pożyczek z Śląskiego Funduszu Gospodarczego, udzielonych na podstawie ustawy z dnia 1 grudnia 1926 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 51) w czasie do 1 lipca 1932 r., obniża się, począwszy od dnia 1 stycznia 1936 r., na przeciąg

lat pięciu o 1% od pozostałego kapitału dłużnego, a należne koszty administracyjne o $\frac{1}{2}\%$.

Dla zastosowania ulg w oprocentowaniu tych pożyczek miarodajną jest w zasadzie data wypłaty pożyczki. Upoważnia się jednak Śląską Radę Wojewódzką do objęcia ulgami z tego artykułu także tych pożyczkobiorców, którzy wybudowali domy przed 1 lipca 1932 r. a otrzymali pożyczki na budowę tych domów po 1 lipca 1932 r.

Art. 19 b).

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do odraczania i rozkładania na raty oraz do umarzania w wyjątkowych przypadkach zaległych odsetek i odsetek zwłoki wszystkim kategoriom pożyczkobiorców, wyszczególnionym w art. 12 ustawy, oraz do umarzania zapadłych rat amortyzacyjnych tym pożyczkobiorcom, którzy otrzymali pożyczki z Śląskiego Funduszu Gospodarczego w czasie, określonym w ust. 1) i 2) art. 19 a), w przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie w związku z krytycznym położeniem pożyczkobiorców.

Stosowanie ulg w zakresie umorzeń rat amortyzacyjnych powinno być zaniechane, skoro ustanie oddziaływanie czynników, które wpłynęły na zmniejszenie się rentowności domów, wniesionych w okresie, oznaczonym w art. 19 a).

Nadto upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do odraczania i rozkładania na raty oraz do umarzania rat amortyzacyjnych i kapitału dłużnego od pożyczek i lokat, należnych od gmin miejskich i wiejskich, komunalnych kas oszczędności i spółdzielni kredytowych (banków spółdzielczych), mających swoją siedzibę na obszarze Województwa Śląskiego.

Art. 19 c).

Upoważnia się Śląską Radę Wojewódzką do udzielania pożyczek tym reflektantom, których nieruchomości są położone w obrębie lub w pobliżu pól górniczych, a którzy nie mają prawa do odszkodowania z tytułu szkód górniczych.

Art. 19 d).

Śląska Rada Wojewódzka ustanowi stałą komisję do spraw budowlano-mieszkaniowych jako swój organ doradczy.

W skład komisji powoła Śląska Rada Wojewódzka na wniosek właściwych instytucji i organizacji po jednym przedstawicielu: Izby Prze-

mysłowo-Handlowej w Katowicach, Banku Gospodarstwa Krajowego, Oddziału w Katowicach, Śląskiej Izby Rolniczej w Katowicach, Stowarzyszenia Architektów R. P. Oddziału w Katowicach, miast Katowic, Bielska i Chorzowa, Związku Komunalnych Kas Oszczędności Województwa Śląskiego oraz według własnego uznania przedstawicieli związków właścicieli domów i związków lokatorskich, a nadto znawców zagadnień, wiążących się z akcją budowlano-mieszkaniową.

Członkowie komisji pełnią swoje funkcje bezpłatnie, mają jednak prawo do diet i do zwrotu kosztów podróży według norm, ustanowionych dla urzędników państwowych na stanowisku radcy wojewódzkiego.

Przewodniczącemu komisji i jego zastępcę wyznacza Śląska Rada Wojewódzka.

Zadaniem komisji jest udzielanie opinii w sprawie przedstawionych jej projektów ustaw, rozporządzeń i regulaminów, dotyczących zagadnień rozbudowy miast i osiedli, w sprawie planów finansowania akcji budowlanej oraz występowanie wobec Śląskiej Rady Wojewódzkiej z inicjatywą w sprawach powyższych.

Organizację i działalność komisji określi bliżej Śląska Rada Wojewódzka.

Art. 19 e).

Śląska Rada Wojewódzka ustali corocznie z końcem każdego roku kalendarzowego projektowany plan akcji budowlano - mieszkaniowej, która ma być podjęta w następnym roku kalendarzowym w ramach środków pieniężnych, będących w rozporządzeniu Śląskiego Funduszu Gospodarczego.

Zasady tego planu, który ma mieć znaczenie orientacyjne, poda Śląska Rada Wojewódzka do wiadomości publicznej przez stosowne obwieszczenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego."

9) Ustęp drugi art. 20 skreśla się.

Art. 2.

Upoważnia się Wojewodę Śląskiego do ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 8 lutego 1928 r. o Śląskim Funduszu Gospodarczym, ogłoszonej obwieszczeniem Wojewody Śląskiego z dnia 29 sierpnia 1933 r. (Dz. U, Śl. Nr. 22, poz. 46) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych niniejszą ustawą oraz wynikających

z niniejszej ustawy zmian w numeracji artykułów i ich części.

Art. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej i Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:
(—) Grzesik.

24.

Ustawa

z dnia 15 czerwca 1936 roku
o umniejszeniu udziału Skarbu Śląskiego w Przedsiębiorstwie Osadniczym „Ślązak“.

§ 1.

Wojewoda Śląski w porozumieniu ze Śląską Radą Wojewódzką uprawniony jest do wyrażenia zgody na zmniejszenie udziału Skarbu Śląskiego w ogólnie użytecznym przedsiębiorstwie osadniczym „Ślązak“ w związku ze zmniejszeniem przez to przedsiębiorstwo zadłużenia gospodarstw rolnych i potanieniem gruntów parcelacyjnych.

§ 2.

Uprawnienie, przewidziane w § 1, służy Wojewodzie Śląskiemu w granicach dwóch milionów złotych.

§ 3.

Wykonanie ustawy niniejszej powierza się Wojewodzie Śląskiemu.

§ 4.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:
(—) Grzesik.

25.

Ustawa

z dnia 15 czerwca 1936 roku
zmieniająca ustawę z dnia 17-go stycznia 1935 r. w sprawie podjęcia robót publicznych celem zwiększenia zatrudnienia.

Art. 1.

W ustępie 5 art. 1 ustawy z dnia 17 stycznia 1935 r. w sprawie podjęcia robót publicznych celem zwiększenia zatrudnienia (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 1) po słowach: „na podejmowanie robót publicznych w dziale administracji drogowej“ dodaje się słowa: „na budowę szkół powszechnych“.

Art. 2.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Śląskiej Radzie Wojewódzkiej i Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:
(—) Grzesik.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. Śl., wydanie po lskie, wynosi 4,50 zł. kwartalnie; pojedynczy nr. 0,80 zł.; wydanie niemieckie 6,— zł.; pojedynczy nr. 1,20 zł. Pojedynczy nr. z lat ubiegłych 50% drożej.

Prenumerata winna być opłacona najpóźniej na 2 tyg. przed rozpoczęciem każdego kwartału.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów Dziennika Ustaw Śląskich należy wnosić do właściwych Urzędów Pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru, późniejsze reklamacje będą uwzględniane tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.

Konto czekowe w P. K. O. Administracji Dziennika Ustaw Śląskich i Gazety Urzędowej Nr. 394.121.